P6_TA(2008)0008

Skattemässig behandling av förluster i gränsöverskridande situationer

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2008 om skattemässig behandling av förluster i gränsöverskridande situationer (2007/2144(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av meddelandet från kommissionen om skattemässig behandling av förluster i gränsöverskridande situationer (KOM(2006)0824),

– med beaktande av meddelandet från kommissionen om skattepolitikens och tullpolitikens bidrag till Lissabonstrategin (KOM(2005)0532),

– med beaktande av de relevanta rättsfall som behandlats i Europeiska gemenskapernas domstol, särskilt målen C-250/95, Futura Participations SA och Singer mot Administration des contributions[1], C-141/99, AMID mot Belgische Staat[2], de förenade målen C-397/98 och C-410/98, (Metallgesellschaft Ltd m.fl. mot Commissioners of Ireland Revenue and HM Attorney General)[3], C-446/03, Marks & Spencer plc mot David Halsey (HM Inspector of Taxes)[4] och C-231/05, Oy AA[5],

– med beaktande av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare[6],

– med beaktande av sin resolution av den 13 december 2005 om beskattning av företag i Europeiska unionen: en gemensam konsoliderad bolagsskattebas[7],

– med beaktande av meddelandet från kommissionen om genomförande av gemenskapens program för ökad tillväxt och sysselsättning och förbättrad konkurrenskraft för EU:s näringsliv: Framstegen under 2006 och de kommande stegen på vägen mot ett förslag till en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (CCCTB) (KOM(2007)0223),

– med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 om översynen av den inre marknaden: undanröjande av hinder och ineffektivitet genom bättre genomförande och verkställighet[8],

---

1 REG 1997, s. I-2471.
2 REG 2000, s. I-11619.
3 REG 2001, s. I-1727.
4 REG 2005, s. I-10837.
5 Dom av den 18 juli 2007.
6 EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.
7 EGT C 286E, 23.11.2006, s. 229.
8 *Antagna texter*, P6_TA(2007)0367.

– med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0481/2007), och av följande skäl:

A. Medlemsstaternas nationella skattesystem måste i allt större utsträckning ta hänsyn till globaliseringen av ekonomin och bemästra den inre marknadens bestämmelser och funktionssätt, med sikte på att uppnå Lissabonstrategins mål för tillväxt och konkurrenskraft.

B. Globaliseringen av ekonomin har ökat skattekonkurrensen på ett sådant sätt att det lett till en drastisk sänkning av de genomsnittliga bolagsskattesatserna i industriländerna under de senaste 30 åren.

C. Denna sänkning av skattesatserna har accelererat sedan den senaste utvidgningen av Europeiska unionen, och det finns en tydlig tendens i medlemsstaterna att införa särskilda skattevillkor för att attrahera särskilt flyttbenägna företag.

D. De 27 olika skattesystemen i Europeiska unionen utgör ett hinder för en smidigt fungerande inre marknad, orsakar väsentliga extrakostnader för den gränsöverskridande handeln och affärsverksamheten vad gäller administration och regelefterlevnad, hindrar omstrukturering av företag och leder ibland till dubbelbeskattning.

E. Minskade kostnader för regelefterlevnad i samband med olika nationella lagar för företagsbeskattning, tydliga regler, slopandet av skattehinder för gränsöverskridande verksamhet och skapandet av lika villkor för europeiska företag som är verksamma på den inre marknaden kan leda till ekonomiska vinster i hela EU genom en dynamisk miljö för företagen.

F. Lämplig samordning av skatterna på gemenskapsnivå, vilken inte syftar till att harmonisera skattesatserna, kan bidra till att konkurrenssnedvridningar undviks och kan ge vinster som i hög grad kan komma företagen, deras anställda, konsumenterna, medlemsstaterna och medborgarna till godo.

G. För att uppnå Lissabonstrategins mål är det nödvändigt med en bättre samordning av medlemsstaternas skattepolitik.

H. Traditionellt har medlemsstaterna försökt att samordna sina skattesystem genom ett omfattande nätverk av bilaterala skatteöverenskommelser som inte helt och hållet täcker in frågor som förlustutjämning vid gränsöverskridande verksamhet. Inom EU är den bilaterala metoden mindre effektiv och leder till sämre samstämmighet än ett multilateralt och samordnat angreppssätt. Ett gemensamt angreppssätt för hela EU avseende en konsoliderad bolagsskattebas – som förslaget om CCCTB – är den lämpligaste lösningen för en gränsöverskridande utjämning av förluster och vinster på den inre marknaden, och kommer att leda till större transparens, öka investeringarna och förbättra konkurrenskraften.

I. Medlemsstaterna tillämpar olika bestämmelser rörande utjämning av förluster som uppkommit hos filialer, dotterbolag och delar av koncerner, och därmed

snedvrids företagsbesluten och investeringspolitiken på den inre marknaden, vilket påverkar vilka långsiktiga industriella strategier som är lämpliga i medlemsstaterna samt deras skatteinkomster.

J. I stort sett alla skattesystem i Europeiska unionen beskattar vinst och förlust asymmetriskt, d.v.s. vinster beskattas det år som de är intjänade medan skattevärdet av en förlust inte automatiskt återbetalas till företaget vid den tidpunkt då den inträffar. I EG-domstolens rättspraxis från senare år saknas en ordentlig analys av denna tidsfaktor och dess betydelse för att öka de gränsöverskridande investeringar inom Europeiska unionen.

K. Införandet av ett system för gränsöverskridande förlustutjämning skulle innebära att man i vissa medlemsstater skulle avstå från bolagsskatteinkomster utan vissa rättsliga garantier.

L. Förluster i inhemska filialer räknas automatiskt in i moderbolagets nettoresultat, men läget är mindre tydligt när utländska filialer gör förluster, eller för inhemska eller utländska delar av en koncern.

M. Avsaknaden av förlustutjämning vid gränsöverskridande verksamhet utgör ett inträdeshinder för somliga marknader och främjar etablering i stora medlemsstater där hemmamarknadens storlek är tillräcklig för att eventuella förluster ska kunna absorberas.

N. Den beskrivna situationen medför att små och medelstora företag försätts i ett sämre läge, eftersom de har svårare att genomföra gränsöverskridande investeringar då det råder osäkerhet beträffande förlustutjämningen och det är vanligt att de gör förluster i ett inledningsskede.

1. Europaparlamentet ser med stor oro på de negativa konsekvenserna för den inre marknaden till följd av medlemsstaternas olika system när det gäller förluster i gränsöverskridande situationer.

2. Europaparlamentet noterar att varje åtgärd som hindrar etableringsfriheten strider mot artikel 43 i EG-fördraget, och därför bör elimineringen av sådana åtgärder bli föremål för riktade åtgärder. Olika system för företagsbeskattning skapar hinder för tillträde till olika nationella marknader, hindrar den inre marknaden från att fungerar ordentligt, snedvrider konkurrensen, gör det omöjligt att upprätthålla lika villkor för företagen i EU, och bör därför uppmärksammas på detta sätt.

3. Europaparlamentet anser att riktade insatser på EU-nivå när det gäller skatteavdrag för förluster i gränsöverskridande situationer kan få den inre marknaden att fungera betydligt bättre.

4. Europaparlamentet stöder kommissionens meddelande om skattemässig behandling av förluster i gränsöverskridande situationer, som ett viktigt steg för att ta itu med situationen, och uppmanar till lämplig samordning mellan medlemsstaterna avseende tidsplanering och lösningar.

5. Europaparlamentet betonar att varje riktad åtgärd för att införa förlustutjämning vid gränsöverskridande verksamhet måste definieras och genomföras inom ramen för ett multilateralt, gemensamt tillvägagångssätt och genom samordnade åtgärder från medlemsstaterna sida, för att en sammanhållen utveckling av den inre marknaden ska kunna garanteras. Parlamentet påminner om att sådana riktade åtgärder utgör en tillfällig lösning i väntan på att CCCTB ska antas. CCCTB är en övergripande långsiktig lösning för skattehinder i samband med gränsöverskridande utjämning av förluster och vinster, liksom för internprissättning, gränsöverskridande företagssammanslagningar, företagsförvärv och företagsomstruktureringar, och kommer att bidra till att förverkliga en inre marknad med rättvis konkurrens.

6. Europaparlamentet påpekar att vissa medlemsstater tillämpar olika metoder för att eliminera dubbelbeskattning, antingen genom att räkna av skatt som betalats utomlands (avräkningsmetoden) eller genom att undanta inkomster från utlandet från skattebasen (undantagandemetoden). Parlamentet noterar att endast vissa av de medlemsstater som tillämpar undantagandemetoden inte tillåter utjämning av förluster som uppstått i filialer i utlandet.

7. Europaparlamentet vill uppmärksamma att då förluster som uppkommit hos fasta driftsställen inte får avräknas mot vinster vid ett huvudkontor, är det en annan behandling än den som gäller vid en rent inhemsk situation, och att detta utgör ett hinder för fri etablering.

8. Europaparlamentet anser att man i första hand bör vidta åtgärder för koncerner som är verksamma i flera medlemsstater, eftersom just dessa koncerner drabbas hårdare av skillnaderna när det gäller behandlingen av förluster i gränsöverskridande situationer än koncerner som är verksamma i endast en medlemsstat.

9. Europaparlamentet framhåller att snedvridningar till följd av skillnaderna mellan de nationella systemen får negativa följder framför allt för små och medelstora företag i förhållande till potentiella konkurrenter och uppmanar därför kommissionen att anta särskilda bestämmelser på detta område.

10. Europaparlamentet påminner om att det finns få arrangemang för gränsöverskridande förlustutjämning mellan dotterbolag och moderbolag (koncerner), och att förluster inom en koncern därför inte automatiskt beaktas på samma sätt som inom ett företag.

11. Europaparlamentet påpekar att det i en majoritet av medlemsstaterna finns bestämmelser rörande förlustutjämning för koncerner inom landet, där en koncern i praktiken behandlas som en enhet, men att få gör på samma sätt när det gäller gränsöverskridande situationer. Avsaknaden av gränsöverskridande förlustutjämning inom koncerner kan snedvrida investeringsbeslut både när det gäller geografisk placering och valet av juridisk form (filial eller dotterbolag).

12. Europaparlamentet inser att det är svårt att bara utvidga de nationella bestämmelserna till att gälla gränsöverskridande situationer, eftersom skattebaserna skiljer sig åt.

13. Europaparlamentet insisterar på att man erkänner hur viktigt det är med gränsöverskridande förlustutjämning, men det bör påpekas att det är nödvändigt med ytterligare noggrann översyn av systemet för gränsöverskridande förlustutjämning. Man måste bestämma huruvida gränsöverskridande förlustutjämning bör vara begränsad till dotterbolag i förhållande till moderbolaget eller vice versa, och därför bör det göras en noggrann utvärdering av vilka budgeteffekter systemet ger när ett dotterbolags vinst får väga upp moderbolagets förlust.

14. Europaparlamentet ser EG-domstolens dom i fallet Marks & Spencer som ett erkännande av medlemsstaternas rätt att behålla sina skattesystem, särskilt i samband med oron för skatteflykt.

15. Europaparlamentet noterar att EG-domstolens dom i fallet Oy AA visar att de olika nationella skattesystemen behandlar förluster olika och att det därför är oklart om förluster kan konsolideras inom en koncern i alla gränsöverskridande situationer, även om förlusterna uppstår vid en likvidation och således resulterar i en oproportionell situation, vilket visas i Marks & Spencer-fallet.

16. Europaparlamentet anser att koncerner så långt som är möjligt bör behandlas på samma sätt oavsett om de finns i flera medlemsstater eller inom en enda medlemsstat. Parlamentet framhåller att när det gäller gränsöverskridande förluster i utländska dotterbolag måste dubbelbeskattning av moderbolaget undvikas och beskattningsrätten fördelas rättvist mellan medlemsstaterna, får en förlust inte dras av flera gånger och måste skatteflykt undvikas.

17. Europaparlamentet anser det lämpligt att inleda en debatt om hur koncerner inom EU ska definieras och vad som ska kännetecknа dem, med hänsyn tagen till att det finns gemensamma europeiska institutioner såsom Europabolag och Europeisk kooperativ förening, dock utan någon avsikt att begränsa räckvidden för gränsöverskridande förlustutjämningsåtgärder endast till sådana institutioner.

18. Europaparlamentet upprepar hur viktigt det är att definiera begreppet koncern i syfte att hindra företagen från att på ett opportunistiskt sätt fördela vinster och förluster mellan EU:s medlemsstater. För att definiera begreppet koncern kan det vara till hjälp att kartlägga särskilda avgörande kriterier inom företaget, t.ex. enligt direktiv 94/45/EG om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare.

19. Europaparlamentet välkomnar de tre möjligheter som föreslås i kommissionens meddelande om skattemässig behandling av förluster i gränsöverskridande situationer och stöder riktade åtgärder som skulle göra det möjligt att effektivt och omedelbart dra av förluster i utländska dotterbolag (årligen, inte bara förluster som uppstår vid en likvidation, som i Marks & Spencer-fallet) vilket skulle utjämnas genom en motsvarande extra beskattning av moderbolaget när dotterbolaget åter går med vinst.

20. Europaparlamentet rekommenderar att man, för att göra det möjligt att genomföra dessa förslag utan att det ger upphov till skatteflykt, överväger

huruvida det borde inrättas ett system för automatiskt informationsutbyte, liknande systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), så att medlemsstaterna kan kontrollera huruvida dotterbolag har deklarerat negativa skattebaser i andra medlemsstater.

21. Europaparlamentet manar dock på kommissionen att ytterligare undersöka vilka möjligheter det finns att ge företagen en konsoliderad bolagsskattebas för deras EU-omfattande verksamhet.

22. Europaparlamentet noterar att det är mycket viktigt med ännu en noggrann analys för att utvärdera i vilken utsträckning som det föreslagna systemet för gränsöverskridande förlustutjämning skulle kunna främja gränsöverskridande verksamhet i små och medelstora företag.

23. Europaparlamentet påpekar att varje riktad åtgärd som enskilda medlemsstater vidtar avseende skattebehandlingen av förluster i gränsöverskridande situationer inte ensamt kan lösa problemen med konkurrensstörning och höga kostnader för regelefterlevnad i de EU-företag som är verksamma på den inre marknaden, vilket beror på att man har behållit 27 olika skattesystem.

24. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna måste agera samordnat när de inför riktade åtgärder för gränsöverskridande förlustutjämning i ett företag eller en koncern. Parlamentet påminner om behovet av bättre samordning mellan medlemsstaterna när det gäller skattefrågor och uppmanar kommissionen att börja spela en aktiv roll.

25. Europaparlamentet stöder kommissionens ansträngningar att upprätta en CCCTB. Denna kommer att leda till större klarhet och effektivitet genom att företag kan verka under samma bestämmelser utomlands som i hemlandet, skapa lika villkor och öka konkurrenskraften för EU-företag, öka den gränsöverskridande handeln och investeringarna och på så vis skapa förutsättningar för att fullt ut kunna dra nytta av den inre marknadens fördelar vad avser investeringar och tillväxt samt väsentligt minska de administrativa bördorna, kostnaderna för regelefterlevnad och möjligheterna till skatteflykt och skattebedrägerier.

26. Europaparlamentet påminner om att CCCTB innebär gemensamma bestämmelser avseende skattebaser, och på intet sätt påverkar medlemsstaternas frihet att i framtiden bestämma sina egna skattesatser.

27. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lansera CCCTB inom ramen för förstärkt samarbete. Dock påpekar parlamentet att detta är den näst bästa lösningen, då avsaknaden av ett heltäckande system för hela EU kan minska de fördelar som klarheten och de minskade administrativa kostnaderna innebär.

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.